

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer Kedden.

Szerkesztői Iroda:

Kiadó-hivatal

ahová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 ft. fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton

felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

hasábos gármondor egyszeri hirdetéséért csak 6 kr. kétszeremél 5 kr. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhasábos gármondor beigtatási díja 20 kr.

MEGHIVÁS.

A szatmármegyei fiók gazdasági egyesület alapszabályainak III-dik fejezete 3-dik pontja értelmében, Szatmárt folyó 1865-ik évi szent-györgynapi vásár második napján, vagy is május 3-án a városház tanács-terében tartandó rendes közgyűlésre, az egyesület minden tagjai azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy ezen gyűlés főteendője az alapszabályok IV-ik fejezete 2-ik és VI-ik fejezete 2-ik pontja értelmében elnökök és igazgató választmányi tagok újból választása lesz.

Elnöki megbízásból:
Farkas Antal,
egyesületi jegyző

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

1474/1865

A krasznaközi járás főszolgabirájának f. évi 277. sz. alatt kelt jelentése szerint Parlok Laci nevű cigányt, Kardos József T.-terebesi postás által hivatalos levelekkel f. évi mártius 19-én Erdődre küldvén, kiis a neki átadott postakönyv s hivatalos levelekkel, valamint 1 ft. 50 kr. bélyegre adott készpénzzel, s 10 iteze olajjal megszökött. Nevezett T.-terebesi illetőségű 18—20 éves, nőtlen, fekete göndör haja, alac-ony terméti, kerek arca, kék szemű, rendes száju s orru, pupos görbehátú, öltözete: guba, eszima s kalap, mely utóbbin 6 szem srét helye látható.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közlhirre, miként említettnek netaláni feltalálására vezethető adatok, a krasznaközi járás főszolgabirájához lesznek jelentendők.

Szatmárt, april 10. 1865.

1308/1865

Szabolcsmegye első alispáni hivatalának f. évi mártius hó 24 én, 2133 szám a. kelt átirata szerint, a keleti marhavész az egész megye területén meg-zúnyván, az eddigelé alkalmazott zárlatok feloldatnak, és a szarvas-marhával, termékkel és takarmányval szabad közlekedés a fennálló barmászrendőri óvintézkedés megtartása mellett megengedett.

Miis ezennel közlhirre tétetik.

Szatmárt, april 13. 1865.

JEGYZŐ KÖNY

azon értekezletről, s illetőleg választmányi gyűlésről, mely Szatmáron 1865. év márt. 1-ső napján, Bíró Vécsey József mint szatmármegyei gazdasági egylet alelnöke alatt Gyene Károly, Kovács Ágost, Kovács Ede,

Nagy Károly, Boros Pál, Valik Károly, Abonyi Imre és Kiszei Károly egyleti tagok jelenléttükben tartatott.

1. Bíró Vécsey József alelnök ömélto-ága a gyűlést megnyitni kívánván; miután kiderült az, hogy az alapszabályok értelmében közgyűlés tartására a szükségelt 24 tag hiányzik, ezen gyűlés mint választmányi gyűlés alakult.

2. A fényűzés tárgyában került emlékirat és jegyzőkönyv, kozzé tétel végett ismét a választmány elé terjesztvén

Ezen választmányi gyűlés a nem alkalhatott közgyűlés nevében, annak kozzé tételét el nem rendelhetvén a kozzé tétel ismét a következő gyűlésre halasztatott el.

3. Gyene Károly egyleti tag előadja, hogy a szomszéd Marmarosmegye népei a mult évi rendkívüli mostoha időjárás következtében, mint köztudat alatt áll inséggel küzdenek, s felhívja a választmányt, hogy a sujtott és szomszéd megye testvér lakosainak némi felsegállítására segélyadományok gyűjtése iránt intézkedjék.

Az indítvány közérdeklőséggel fogadtatott, indítványozó Gyene Károly elnöklete alatt Szatmárváros — mint gazd. egyletitag — polgármestere Békési Károly és egy általok felveendő jegyző urakból küldöttség alakított azon megbízás al, hogy a sujtott megye inséggel küzdő lakosai részére, felhívja e szomszéd szatmármegyei lakosokat, megye szerte segélyt gyűjtsenek, s az emberbarátok közreműködését vegyék igénybe; s a begyűlendő segélyadományok átvételéről átvéve a mult évről netalán itt maradt könyvtárolományokat is, és ezélszerű elhelyeztetéséről, valamint annak rendeltetése helyere leendő elszállításáról legjobb belátásuk szerint gondoskodjanak, s e végett a Marmarosmegyében alakult segélyezési bizottmány-nal is magukat érintkezésbe tegyék.

4. Tudomására jutván ezen választmányi gyűlésnek, hogy köztisztelőben álló gr. Forgách Antal es. kir. v. b. t. tanácsos ő n agyméltósága, a debreczen-szatmár-szigethi vasút, s így e vidéknek életkérdésévé vált országos érdekű ügyében nagytekintélyű és fontosságu tevékeny-éget fejtett ki:

A gazd. választmány önaméltósága iránti háláját jegyzőkönyvbe iktatni s egy-szersmind kö-zönetét levél által is kifejezni határozta, a köszönőlevél elkészítésével Kiszei Károly ur, ki arra magát önként ajánlotta megbízott.

Jegyzette Madarasi János,
mint a rendes jegyző távollétében helyettesített jegyző.

Hitelesített márt. 8. 1865.

B. Vécsey József,
alelnök.

Gyene Károly,
bizott. tag.

GAZDASÁGI EGYLETÜNK.

Ki ne ismerné azon még nem rég aranykorát hazánknak, midőn physical életünknek az éhletési mód feltalálása legkisebb föltétele volt, midőn azon termőföldnek, melyet ősapánk örökségül hagyának reánk, egyéb kötelessége sem volt, mint egyedül épen oly módon megteremni a kenyérnek valót, mint ezt ősidőktől fogva tevé.

Legújabb viszonyaink az államegységhez, a kor szelleme, a haladás jelszava, de még a föltétlen szükség is, különösen egy évtized oltá, mezeigazgatásonk egy lényeges változás eszközölését nélkülözhetlenné tevék.

Jelenkorunk kívánalmi sokkal nagyobbak s nehezebbek, minthogy megelégedhetnénk termőföldünknek amaz ősegyformaságával. Jelenben nem elég már a megszokott mintegy vértünkkelé vált termelési mód, mely egyebet nem ismert mint a magot elvetni, s a megérett kalászt learatni azon rendszerben, mint ezt apáink is tevék.

Államrend-zerünk újalban történt változása, s ehhez alkalmazkodásunk kényszerítése különösen sürgetik, egy újabb rendszernek gazdaszatunk minden rétegeibe leendő alkalmazását.

E változás kívánatának legfőbb gyupontja, különösen az urbériség megszüntében, s az ezzel csaknem kapcsolatos bírtok-elkülönítés — tagosításban rejlik. Az ngarrendszer, jelenben mindíg szűkebb körre kezd szoritkozni, s helyébe a váltógazdaság lép, melynek ezélszerű használatától tetelezhetjük föl általános anyagi jólétünk felvirágzását.

A régi gazdaszatrendszer helyébe lépő újabb, nálunk azonban a tökéle-edéstől még nagy távolságban van, mivel a körülmények, melyek e változást előidézék sem oly régiek, hogy ezt tökéletessé érlelni megengedték volna.

Ne szégyeneljünk e tekintetben a külföld fejleményeitől okulni, hol valósult tények tesznek legfényesebb tanubizonyyságot.

Uttörőkül szolgálnak e tekintetben különösen a gazdasági egyletek, melyeknek egyikével megyénk is dicsekszik, melynek nemesak a hazaigazdaszat mozzanatait figyelemmel ki-érni, hanem az összes világgazdaszatban a legcélszerűbb kezelési módokat kifürkészve, a hasznosokat hazánk gazdaszatviszonyaiba átültetni magas hivatása.

Megyei gazdasági egyletünk, mint heti közlönyünk hasábjain koronkint megjelenő jegyzőkönyvi kivonatokból látjuk, e téren működésének nem megvetendő tanujelait adja. Szabadjon itt nekem azonban a t. egylethez, illetőleg annak egyes tagjaihoz azon szerény indítványomat intézni, hogy miután a jegyzőkönyvi kivonatok, melyek keletjök után néha csaknem felév múlva jelennek meg, s így a ezéluak minden tekintetben meg nem

KÖLTÖZKÖDÉS.

felelhetnek: ohajtandó volna, hogy a tanácskozáások lehető tárgyai, melyek édesmindnyájunkra érdekelhetnek, a szakértő tagok által előlegesen is a „Tárogató“ hasábján megvitattatnának, hogy az eszmésurlódás által kisimult nézetek indokaival, a közönség előlegesen is megismerkedjék, de másrésztől könnyítve legyen a tanácskozáson is, hol igensokszor történhet, hogy a legszebb eszme is, előadásiképesség hiányában paragon marad, holott papírra téve tökéletesen kifejtethető lenne; hiszen az a kevés idő, melyet azon pár eszmélinczolat leírása igénybe venne oly csekély, hogy azt még sürgős-dolgaink közt is megfukaríthatjuk magunknak, annyival inkább azon üres időt, melyben az unalom üzi az embert — mily szép-dolog lenne — oly nemes czélra fordítani, hol egyszersmind az unalmat üzzük el magunktól. Vagy talán azon félelem állhat ellent, mely az indítványozástól a netaláni czáfolatok miatt tart vissza?! Szerintem az újítás még ha nem egészen helyes is, egyáltalában nem bűn, mert józanember közszakarva rosztat, ezelszerítlent nem akarhat. Erről mások is így vélekednek. Ha azonban indítványunk hiányos, akkor a czáfolat a hiányokat fölfedezheti, s ez eszmét megérleli. A nagyközönség pedig mindenestre nyer, mert ezáltal tisztulnak a nézetek, melyek bizony-bizony sokszor igen zavarosok lehetnek.

E rövid sorok végre, ha ezéjlokat érték — írójá bízské leend rá. Ha viszhangnélkül némulnak el, őt akkor is azon hit táplálja, hogy az „indítványozás sohasem bűn“.

V. K.

A szentgyörgymaji költözködések beállottak. Itt ökor, ló huzza a szegényes butorokkal halmosan megrakott fakó szekeret. Amott ember huzza, taszítja a festett szekeret, melyben pompás butordarab kényelmeskedik. Mindenütt esupa költözködés. Mindenki ott vett ki magának szállást, hova érdeke, hivatala és rendeltetése huzta. Sikerülvén többek új szállását kitudnunk, nem mulaszthatjuk el ezt a t. ez. közönség tudomására juttatni, hogy tudja: ki hova költözködik? és kit hol találhat fel ezentul?

A korezmárosok és tájárts asszonyok a „Nagy- és Kisviz“-utezába költözködnek, mert nekik bor-, tejsza orító folyadéara van szükségök. A tanuló ifjuság, mely nem azért jött a városba, hogy dobányozással, lenyeléssel töltse idejét, hanem azért, hogy szorgalmasan tanuljon, a „Hajnal“-utezában fog lakni, mert tudja, hogy a hajnal a tudományok barátja. Azok, kiknek részére a szabó merő tévedésből bugyogót készített és azért arra zsinórt nem vart, kárótlásul a „Zsinór“-utezában fogadtak maguknak szállást. Azok, kik a kévéktől várják az országgyűlés megnyitását, a „Buzapiac“-utezában fognak lakni. Azok, kik a kutyabőrre írt oklevelöknek már semmi hasznát sem vesznek, kárótlásul a „Nemes“-utezába költözködtek. Azon fizkók, kik az iskolázást időelőtt elhagyták, és se mesterségre nem mentek, se más foglalkozáshoz nem kezdenek, hanem tapossák ingyen a különben is silány városi kövezetet, ezek a „Fapiac“-utezában lesznek feltalálhatók, mert a fatuskók nak ez a kijelölt helyök. Azok, kik a korlátlan ösi szabadságot szeretik, és nem azt, melyet a tizenkilenczedik századbéli művelt-ég palérozott, a „Pázsit“-utezában fognak lakni.

A nőtlenek, kiknek a „Zárdaköz“-beli szállás már nem nyök szerinti, a „Gyöngyvirág“-utezában szállásolják el magokat. Azok, kiknek üres ugyan a fejük, de annál bővebb beszédük, hogy nevezetes férfiaknak látszasanak, a „Nagy“-utezában fognak lakni. Ellenben azok, kiknek fejét a tudomány, mint a megért buzakalásztét sajít terhe le-huzza, szerénységöknél fogva a „Kis“-utezában vettek ki magoknak szállást. Azon méz-szárosok, kiket nem annyira az ezüstgomb, mint inkább a lelkiismeret terhe nyom, a miért sokat elhuztak életökben a fontból, javulási szándékkal az „Uj“-utezába költözködnek. A 80 éves kisasszonyok, kik teljesen elhatározták magokban, hogy ezentul nem mennek férjhez, a „Templom“-utezában, ellenben a 60 évesek, kik csak félig-meddig határozták el magokat, a „Kápolna“- utezában lesznek feltalálhatók. Azok, kik nagyon könnyen megsérthetők, ugy, hogy ekkor a jóra való képzettségöket elvesztik, mint törékeny edények a „Fazekas“-utezában fognak lakni. Azok, kik azt hiszik, hogy őket a „Bors“-utezában valaki megsértette, mintán arról győződtek meg, hogy tollal nem bosszulhatják meg a képzelt sérelmeket, mert a „Katona“-utezában vitéz ellenállásra találnak, nyerserővel kívánnak bosszút állani, és azért a „Nagycsapó“-utezába költözködnek. Azon leányok, kik sütni, főzni, gazdasszonyoskodni nem tudnak, legfeljebb a himezés, hámozáshoz értenek, legfőbb érdemök abból áll, hogy a 15-ik élet évet már elérték, de azért bátorokodnak napról napra várni, hogy dologkerülő kezöket valaki megkéri, ezek a „Vár“-utezában lesznek minden pillanatban feltalálhatók. A tisztviselők, kik ezen átmeneti korszakban tesznek szolgálatot, a „Hid“-utezában megma-

TÁRCA.

SZERETSZ-E MÉG?

(Annak a ki megérti.)

Szeretsz-e még, mint egykor szerettél,
S adsz-e csókot, ha kérek kedvesem?...
Hogy ha igen, úgy szíved vágyait
Teljesíteni legfőbb gondom leszen.

Ha kívánod, csak egy mosolyodért
Föláldozom az életet magát;
Vagy lerabliom a magas egeknek,
Legfényesebben égő csillagát.

És ha szívem, mely érted lánggal ég,
Feledni tudna téged angyalom,
Hogy elvegye a hűtlenség bérét
Saját kezemmel szíjjelszaggatom!

Dézi.

AZ ERDŐK LEÁNYA.

Elbeszélés

Varga Vilmostól.

I.

Hazánk éjszakkéleti részére, Fel-öbánya vidékére, s itt a hegyek között fekvő Bodi-tóhoz vezetem az olvasót, kit egyuttal kérem, legalább gondolatban visszatérni a közelmúlt század utóéveibe.

Gyönyörű májusi regg van. Az erdők lakói teljes erejükkel dalolva üdvözlik a felkelő napot, melynek sugarai ragyogva törnek meg a falevelek rezgő örömkönnyeiben, a harmatcseppekben, s ezerszeres visszfényt vetve a fatörzsekre, azon ábrándos fénnel árasztják be az erdőt, melyet csak itt, és csak a májusi idény alatt láthatunk.

Itt-ott áttörve magát a világosság, erőteljesebb fényben mutatja az erdők ékszerait, az illatozó tavaszi virágokat, miközben az egyes fák árnyait hosszan nyújtja el felettök.

A közeli Bodi-tó felszine apró hullámokban rezg, s átlátszó kék vize, vakítólag tükrözi vissza a nap tányérját, míg egyik oldalán a belefolyó patakcsa csevegő vize zavarja nehézkes fekvé-ét.

Nem messze a tó déli partjától, csaknem szembe az ellenkező oldalon fekvő Bodi-tó pástor lakával, a magasló hegyoldalból egy kis forrás eseregdedik, körülvéve a vidék leg-zebb és legüdöbb virágaival, melynek vize, csekély férjü futás után visszatér szülőanyja kebelébe a tóba.

Most megnyílik a pástor lakának ajtaja, melyen egy még alig tizenhat éves ifju leány lép ki, karján barna korsót emelve.

A leány a pástor egyetlen gyermeke, ki mióta nejét elveszté, bálványozó apai szeretettel ápolá e gyermekét. Flóra, ez volt neve a leánynak, daczára egyszerű neveltetésének, viszonzni is tudá az apai gyöngédséget, s nem mulasztá el semmit, mivel ezt tanusíthatá atyja iránt. Így apa és gyermek boldogak voltak.

Flóra, miután a házelőtti virágos kerteskében széttekintett, felvöve a letett korsót, s megindult az említett forráshoz, utjában halkán dalolva, s jó kedvvel tekintgetve a neszére fel-felröppenő madárkákra.

Már csaknem megtölté korsóját, midőn közeledő léptek zaját hallá a hegyoldalról. Kezdetben némi halványosság borítá életpiros arcát, s ugy látszott, mintha megijedt volna; de csakhamar visszanyeré szokott pirját, s keble is megszünt hullámozni, mert gondola: valamelyik erdőkerülő, vagy kóbor vadász jár itt és megnyugodott.

Valóban nem esalatkozott. Az utóbbi eszméje való-ult, s egy még fiatal, csak még serkedező bajusszu vadász állt előtte.

— Jó reggelt szép Flóra, üdvözlé az ifju vadász a leányt, miközben a forrás mellett nagy kövek egyikén helyet foglalt s leraká fegyverét.

— Jó reggelt, viszonzá Flóra.

— Hogy van az, hogy ily korán fel-

kelt az erdők szép leánya? kérdé a vadász pajkosan csipve meg a leány ajkát.

— Ki az az erdők leánya, kérdé ez, egy mély tekintetet vetve a dévajkodó ifjura, s aztán szemérmesen süté le fényes fekete szeméit.

— Te vagy, kedves gyermek.

Egy mosoly vonult végig Flora ajkán, s vonásai kételyt látszának elárulni, miközben készülni látszott, de megmaradni is szeretett volna.

— Én? s honnan tudja azt, hogy engem Florának hívnak?

— Ki ne tudná azt, s ki ne ismerné a Bodi-tó szép tündérét? pajkoskodék a vadász; azonban nem adná egy ital vizet?

— Miért ne, tessék! felelt ez odanyujtva a korsót.

A vadász ajkaihoz emelé az edényt s legalább látszólag ivott. Majd Flóra átakará venni korsóját.

— Nem szép Flóra, nem adom; várj, majd megtöltöm előbb.

— De... Kérem, majd én töltöm meg. És mindketten megfogák a korsót.

— Nem ugy, jer, ketten töltük meg.

Ugy lön. Mindketten lehajoltak, s mindketten tarták a vékonyan csorgó víz alá a korsót, miközben bátorságot vett a vadász, s átkarolá a deli leány derekát. Végre megtelt az edény, s Flóra fellálva, menekülni akart az ifju karjai közül.

— Ne szaladj kis tündér, szölt az ifju felhevülve, ne szaladj, hiszen ugy is ritkán láthatunk, s akkor is mindig elrepülsz előlünk.

De a leány vonakodott tovább maradni, s midőn a lelkesült ifju felé hajtá fejét, hirtelen kisiklott kezei közül, s alig halhatóan sugá fölibe:

— Holnap!

(Folytatása következik.)

radnak. Azon fiatal ember, kinek már a gazdag vőlegényi ruhája is kézen volt, és másnap már oltárelibe akarta vezetni bájos, akarám mondani dugzagdag menyasszonyát, azonban egyszer csak egy levelet kapott, melyben szépen kérik, hogy ne fárassza magát ez ügyben, az ily fiatal ember mind a „Csizmadia“-utezába költözködik, hogy itt a csizmadiaát fogott félekről háborítlanul elmélkedhessék. Végre azon iszákosok, kik mindenök elpazarlása után az „Árokajla“-utezában megbukván, magokat halálosan megsérelmezték, a „Domb“-uteza alatti „Temető“-utezába költözködnek, hová annak idejében a „Kántor“-utezán át mindnyájan eljutandunk.*)

HELYBELI HIREK.

* Színészeink f. hó 18-án tartották hatóságilag engedélyezet utolsó előadásait. A közönség közép számmal volt jelen.
* Az őszi vetéseket több gazdáink föl-szántogatják, nem látván ki belőlök még a rejjok pazarolt munka árát sem. Hát még a föld adója? pedig még élni is kell.
* Egy járó-kelő uri egyén bizonyos templomutezai lakosól a mult nap azt kérde: valjon mi annak az oka, hogy utezajokban még az őszel félben hagyott kövezet munkálatát nem folytatják, holott a szükséges kövek is be vannak hordva, az idő is kedvező. Azért édes barátom, felelt a kérdezett nagy bölesen, mert bár igen szép idő

*) A közlő talán tévedésből hagyá ki ezikkéből, hogy azok, kik sokszor szeretnek görbe- és Jakab-napokat tartani, „Görbeköz“ és „Jakab“-utezán lesznek feltalálódók. Sz.

jár, a kövek is be lehetnek hordva, de azért e munkálathoz mégis pénz kell.

* Bizonyos hivatalnok közelebb egy név aláírást tett, a midőn annak keletét is feljegyzé, mégpedig nagy szórakozott-ágában 1864 május 1-jét talált írni. Az irat tulajdonosa a libát észrevevén figyelmezteté reá az illető; ki elismervé tévedését azzal igazolá magát, hogy épen most jöve a pénztárból, honnan a mult évi május havi fizetési részletet vette ki, s e körülmény az időszámítás állásáról egy kissé zavarba hozá.

* Ismét kijelentjük, miként képesek vagyunk a vidéki szülőknek itt helyben iskolába járó gyermekök számára alkalmas uri házat ajánlani.

* Két szerető szívet Hymen rózsaszín-cza ismét egyített. Ápril hó 23-án tartá városunkban esküvőjét t. Teze Mihály megye fővényszéki ülhök ur unokahúgával Tegze Rózával.

* A kápolna utezán levő n. n. Sz. János kápolnáját lebontották.

* Az V-dik vadász ezred május 1-én városunkból eltávozand, helye azonban rövid idő alatt pótolva leend.

VEGYES HIREK.

— A debreczeni állandó színház igazgató állomását hat pályázó közül Reszler István nyerte meg. A javára biztosított előnyök — mint a „Hortobágy“ értesül — ingyen színház, ingyen világítás és 60 öl fa ingyen beszállitva. E segélyezés legesekélyebb számítás-al is mintegy á—8000 ftnyi pénzsegélyvel egyenértékű.

— Az adóhátralék 1864. végén, a birodalom valamennyi országaiban összesen 26,400,000 frotot tett.

— Ezüst krinolinokat árulnak Párizsban, 2000 frank darabja; azok ked. é-ét, kik ily bő időben netalán hozatni akar-nának megjegyezzük, hogy a „ren Montes-puieu-n árulják.

— (Szer a méh-vész ellen.) Hosszu tél vagy késő tavasz idején gyakran a méheket veszni tapasztaljuk; a mint az ember ész-reveszi, adjon a kasba egy tányéron fele méz és fele vízbe mártott méhfüvet (malissa) a mitől a méhek megerősödnek, s többé nem vesznek.

— (Nyirfából papirt lehet készíteni) a fát megaszalják, megörlik, pépet készítenek belőle, melyből aztán vegyészeti műtételek után kitűnő jó és olcsó papirt gyártanak.

— (A provisorium megszüntetése hazánkban) ugy látszik nem sokára bekövetkezik. Bécsi lapok ugyanis írják, hogy még e hóban fogna megjelenni egy legfelsőbb rendelet, mely a provisoriumot május-ra megszünteti.

— A francia császárné „Mária Antoniette királyné“ történetét írja. E munkában egy pap segít a császárnénak, s e végből mindennap megjelenik a Tuileriákban.

ÜZLET.

Ápril 19-én.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tisztabuza 4—4 ft. 40—80 k. Kétszeres 3 ft. 60—30 kr. Rózs 2ft. 30—40 kr. Árpa 2 ft. 40—60 k. Zab 1 ft. 10—20 kr. — Tengeri 2 ft. 20 k. 3 ft. 10 kr. Kása 5 ft. 60—40 kr. Paszuly 8 ft. 10—40 kr. Krumpli 1 ft. 20—50 k. Aszu szilva 9—9 ft. 40 kr.

A HOLT MENYASSZONY.

Szegény a toll csak halványan is esete-tni a kebel beljében daló vihar pusztítá-sait, s a keservteli érzelmeket, melyeket egy nemes élőlénynek kell szenvedni, midőn imádotjtát veszi a szív.

Avagy talán a szemből záporzó köny-tenger könnyíti a kebel mély fájalmát?... Óh e könnyítés rövid ideig tartó!... s mint a föld érez-beljében romboló elem láva tö-megét a szabadba löveli; így a kínos bel-sőérzelem rohamai csakugyan megint köny-tengerárban törnek elő.

Hosszu napok sorai igényeltetnek arra, mig az égi balzsamtól gyógyított szív mély sebje heggedésnek indul, a tökéletes gyó-gyulást pedig a sír fogja csak megszerezni.

A helyett, hogy egy igaz szerető szív vérzéseit rajzolnánk, vagy arra gyógyírt ajánlani törekednénk, lássuk egyszerűen s röviden előadva elbeszélésünk tárgyát.

* * *

A pacírta már szét küldözé zengő da-lát a lég üregébe, a nap lángarczát fölmu-tatá mint a bérez, ugy a síkság élő lényei-nek. A nyáj kolompja és a pásztorok méla-bus furulya zengéseik is hallhatók, — imára nyitlak sok ezer ajkak....

Megszóllalt az E....i harang érez nyel-ve is, imára híván az áhitatos lelkeket.... Sok nép imázott e reggelen a szenthajlék-ban, mintha előre tudták volna, hogy imá-juk egy földi angyalért is fog a magasság-hoz szárnyallani.

Buzgó volt az ima, mert hiszen min-denki szeretete a kedves beteget; de legbuz-góbb volt azon ima, mely egy ében fűrtü ifjunak halvány ajkáról tört az Isten zsá-molyához; és ez ima épen a beteg ágya előtt keletkezett.

Különös jele a gondviselésnek, midőn a természet mintegy új elevenséget ölt ma-

gára s föltámadást hirdet minden élő lény-nek az éj elmúltával; ugyanakkor egy földi angyal élete az est homályába borul s a szív egére tikkasztó felhörtorlász emelkedik, s a halált rém alakjába mutatja.

Az az előit rózsza színtü arczon, az eper-ajkak körül mosoly látszik ülni, bizonyosan angyal társait látja ő, vagy talán az égi zen-gemény egekbe hívja!...

— Csak egy szót angyali ajkadról éle-tem boldogsága, esd a vérző ifju, ... egy szót, mely nekem életet adjon! Óh mit vétettem, hogy őt birnom nem lehet... Atyám! égi atyám! lásd minő kin, egy arájával min-denét vesztett boldogtalannak az élet?... de nem... hiszen reménysugár lát-zik az ő arcáján előzőlneni... mi egymás karjain boldogak leendünk!...

Ilyen az ember, még a végórákban is reményt táplál keblében, s nem sejtíti, hogy midőn reménye a tető ponton áll, épen ak-kor esik a megcsalás legmélyebb örvé-nyébe.

Igy járt Fűvesi Jenő is, mert midőn remény keletkezett keblében, hogy aráját birni fogja, a reményt nyújtó mosoly tul-világi volt.... Főleszmélt a kedves beteg, de percei megszámlálvák, s angyali ajkai-rol alig érthető hangon e szavak hangzána: „Jenőm, édesem! a mi menyegzőnk égi le-nd!“, mely szünet.... Jenő keblében fájdalom, vihar s zokogás.... Még egy gyen-ge mosoly, s az eper-ajkak jéghideggé fagy-tak.... „Ő meghal“ mond fuldokolva Jenő s élettelenül leesett....

* * *

Ne érintsük itt bővebben a jelenetet me-lyet a gyász eset szült!...

Ma lett volna napja, hogy Fűvesi Jenő Rózsaszáli Amáliával hymen szent oltáránál a szeretet rózsza láncaival s a szent eskü-vel szívök örökre egyesíttessék, s ime több-napi súlyos szenvedés, a kedves teremést

épen e nap szakítá ki az életből, melyben új életet volt nyerendő.

Könyzáporban usztak minden szemek. Megtörtént a menyegző.... égi és földi ka-rok szent hymnusokat és imákat zengének az égi menyasszony gyász menyegzőjén.

* * *

Sötét volt az éj. Csöndes a természet. Csak egy egy éjeli madár éles sivitása hang-zott olykor-olykor az éj sötétében.

Szomorú, de nagy előkészületek tétet-tek Bánatházán a holt menyasszony fogadá-sára; de mint a vőlegény, ugy környezete, mint lelkükbe, ugy külsőleg is mély gyászt viselének. A vőlegényi bokkrétát feketefátyol esokor helyettesíti, s a vig zenét ugyancsak az ő keserves zokogása.

Az idő éjtél körül lehet.... Emberi ala-kok közelednek az E....i temetőhöz. Kik azok? mit keresnek itt a halottak csendes hazájában?! kik azok, kik nem rettegnek a hol-tak házukba alá menni?! A mi vőlegényünk az és násznagyjai, szeretett menyasszonyu-kért jöttek őt halva is magukhoz viendők.

A szeretet mindent legyőz; tova szágu-ldanak ettől az éj rémalakjai, át hat a sir-rögein keresztül a koporsó beljébe, daczol a félelmek királyával, s éjnek idején a tem-ető sirhantjai között, mintegy édenbe jár-dal; fölveszi a sír párnájából a holtat, s mint szeretett tárgyával oly édesen barátkozik.

Fölvétetett a menyasszony, s a gyászos nászmenet tova robogott vele. Mintha a mé-nek is tudták volna urok szándokát, hihe-tetlen gyorsasággal Bánatházára szágu-ldának az éji nász menettel.

Örök hajlékba vitetett a holt menyasz-zony, a családi sirboltba. A vérző szivü vőlegénynek keserves napjai között azon egy enyhítő vigasztalás maradt, hogy holt men-yasszonyát hozzá közel képzelheti, s saját porait, menyasszonya poraival egyesítlendő-nek remélheti.

P. S.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Az avasi vasgyárnak jelenleg főraktára a csizmadiaszín alatt van.

Mázsája 4. sz.-tól fogva 11 számig 8 ft. 20 kr. 11 számon felül minden szám vas mázsája 10 krajczárral drágább.

Ajánlja a hasznobérlők nevében

1-3

Frenud.

Alant írt tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, miszerint a több éveken át vezetésom alatt állott **id. Koós Lajos** urnak Szatmárt a nagy-piaczon létező **vas és fénymű** kereskedését véglegesen átvettem, s azt saját cégem alatt ugyanazon helyiségben újonnan berendezve **vas, aczél, réz-mű, norinbergi és fűszer** árukkal aként láttam el, hogy a nagyérdemű közönség igényeinek bár mily tekintetben is megfelelhessenek, pontos és jutányos kiszolgálásom ígérete mellett a nagyérdemű közönség minél gyakoribb megzárását kérve tisztelettel maradok

Szatmárt, april 5. 1865.

3-3

Jeszenszky Lajos.

1865. sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármege telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés Kovács Agoston felperes részére, ennek 150 ft. és 29 krajcz követelése, s a törvényes járulékok erejéig Szakadati Pálperes ellen, ennek a Nagypalád községi 40 sz. tjkönyvben 2748 helyrajzi szám alatt nevére bejegyzett birtokra, mely 5^{1200/1600} hold felső és alsó malom uti dűlőkben fekvő szántó földből áll s összesen 200 fra becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi april hó 20-ik, és szükség esetén 1865. évi május hó 20-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzet ki; melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatalnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek, és a végrehajtással megbízott Günther Ignác szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármege telekkönyvi törvényszékének 1865. évi mártius hó 23-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond, tkiadó.

2-3

Ad. 49/1865 tk

Hirdetmény.

Kolb Mózes udvari lakos felperes javára, Kávási Gábor szatmári lakostól befoglalt e városi 122 szám alatti 4800 o. é. forintra becsült házastelek elárvereztetni rendeltetvén, e végelt árverési határnapul folyó évi július hó 17-ik napjának d. u. 3 órája a helyszínére oly kijelentéssel tüzet ki, miszerint jelen árverés másodikbírósi végzéssel is megsemmisített előbbi árverés folytatása lévén, a kitűzött határidőben fent írt házastelek a becsáron alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek a szatmárvárosi telekkönyvi irodában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak 1865 évi mártius 11. tartott üléséből.

119/1865 sz.

Arverési hirdetmény.

Szatmármege telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, mikép a végrehajtási árverés Svet László és Purjesz Márton felperesek részére, ezeknek 70 ft. és 80 krajcz követelések, s a törvényes járulékok erejéig íj. Lobonez László felperes ellen, ennek a Nántú községi 4. sz. tjkönyvben A. I. és t. I. 4. alatt

Lobonez László, Floare és Onucz nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 8/8 kúrtartományos urbértes telekből, patesből készült szalmafedélű lakóház és istállóból s 4 darab szőlőből állanak, s összesen 620 fra becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 1-és napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzet ki; melyre a venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatalnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek, és a végrehajtással megbízott Verzár József fűszolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben a becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármege telekkönyvi törvényszékének 1865. évi mártius hó 16. napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond, tkönyvi h. kiadó.

3-3

Eladó borok.

400 köböl óbor 1860-61-ki, és 200 köböl újbor. Újvárosi termék, értekezhetni tekintetes Szulányi László urnál Hiripen.

3-5

283/1865 P.

Arverési Hirdetmény.

Küztudomásra hozatik, hogy néhai erdődi lakos Bauer János hagyatékához tartozó, az erdődi 211 számú tjkönyvben felírt 255 fra becsült zsellértelek, a rajtálló épületekkel és hozzátartozó erdőrészrel f. év május 1-én, szükség esetén június 1-én, az eljáróbírósnál megtekinthető feltételek alatt, Erdőd m. városban elárvereztetni fog.

Szakasz márt. 30. 1865. Szolgabírói bíróság.

5-5

898/1864 tk.

Hirdetmény.

Farkas Dánielnek és neje Földesi Juliánának e városi 1650 számú és 2000 forintra becsült házastelük továbbá e városi 7791 helyrajzi szám alatt fekvő és 120 forintra becsült lankájuk, Munk Móricz és társa javukra, 128 forint 87 kr. erejéig bíróság eladati rendeltetvén, első határnapul a házra nézve június hó 2-ik napja, a lankára nézve június hó 1-és napja. Másodkul a házra nézve július hó 14-ik napja, a lankára nézve pedig július hó 15-ik napja mindenkor délutáni 5 órakor a helyszínére oly kijelentés mellett tüzetnek ki, hogy az elárverelen-

Hirdetmény.

Alólirt tisztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel, miszerint a helybeli polgári lövelde kertjét mai napon átvévén, főkötelességének ösmereendi bírleti ideje alatt a közönség kivárlalmak mindenben eleget tenni, s igyekezend izletes ételek, tiszta italok pontos és jutányos kiszolgáltatásával, a közönségnek iránta tanusitandó pártfogását meghálálni, s azt folytonosan kiérdemelni.

Tudatja tovább alólirt, hogy az újonnan ezélszerüen berendezett fürdő helyiségben, gőzfürdő hetenkint Vasárnap, Kedden és Csütörtökön, kád és zuhany fürdő pedig minden időben kapható.

Műn tehát alólirt a nagyérdemű közönségnek ezt táztelettel tudomására juttatja, bátorodik ugyanakkor a szives pártfogást és látogatást kikérni, hogy alkalma lehessen a t. közönség irányában szolgálati készségét bebizonyítani.

Szatmárt, 1865. april 24.

1-3

Esztogár János, bérlő.

Hirdetmény.

A remetemezzei gör. Cath. lel. késznél van egy 4 éves, 16 markos

mónló

eladó

Fürdő megnyitás.

Alólirt tisztelettel jelenem a n. é. közönségnek, hogy a Büdös sári fürdőt május 1-én megnyitottam, s a legkényelmesebben ételekkel s jó szobákkal a t. közönséget a legjutányosabb árbán ellátom, még azt van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy az utak jókarban és járhatólag vannak elkészítve.

A miért a nagyérdemű közönség pártfokasába ajánlja magát

Gabel Antal, hasznobérlő és vendéglős.

1-2

Arverési hirdetmény.

A rozsályi kis. királyi hasznóvtelek nyilvános árverés útján f. év május hó 11-én reggeli 9 órakor a legtöbbet ígérőnek ki fognak adatni.

Szatmárt, april 14. 1865. Seymann Norbert, ügyvéd, mint a birtokosságt többbségének megbízottja.

1-3

dő birtokok elsőzben becsáron felül, másodzben azon alól is elfognak adatni. Az árverési feltételek e városi telekkönyvi irodában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Szatmár város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság 1865 évi február hó 4-én tartott üléséből.

2-5

Arverési hirdetmény.

Szatmármege árva törvényszékének f. év 490 szám alatti végzése folytán, a néhai Kovács Bence árvaút illető patóházi rész birtok, mely t. Pap Endréné asszonysággal megosztottan állapotban használati s együtt mintegy 200 holdnyi minden évben használható tagosított lankaföldből áll; alólirt gyám által két évi bérletre árverés alá fog becsáttatni f. év april 30. napján d. u. 5 órakor, a helyszínen Patóházi; a mikor is a bírleti kívánók magokat 100 ft. bántópenzzel ellátva Tóth János ügyvéd ur házában jelenjenek meg, addig is a feltételeket alólirt gyámmal Aranyosmegyesen megtekinthetik.

Kelt Aranyosmegyesen april 11. 1865.

Boros Pál, mint a néhai Kovács Bence árva gyámja.

2-2

VIOLET OTTO könyvtárusnál

Egerben

megjelent s minden könyvtárusnál kapható

MINDSZENTI GEDEON

„MÁRIA HAVA“

ezimű imakönyve II-dik kiadás.

Ez imakönyv az első kiadástól annyival eltérő, mert sok imákkal, litánia, ének és sz. olvasóval bővítetett s nem csak a májusi ajtatoság alkalmával, hanem általában a boldogságos szűz minden ünnepére használható.

Az egész mű s az egyes részletek becsét, illetőleg a fennebbhozottakon kívül biztosítékot nyújt Mindszenty neve.

A mű esmiskallitásban fehér papíron számos fametszvényel, s egy aczélmetszettel disztive 226 lpra terjed.

Ára közönséges kiadásnak kötve aranyozott táblával csak 50 kr. Füzeve 40 kr. A fuom kiadás veinpapíron füzeve 1 ft. Azonkívül a nálam megrendelők 12 példányra egy tiszteletpéldányt kapnak bérment küldéssel.

Ugyan ott jelent meg: magyar ipar és kereskedelmi levelező és az egyszerű könyvvel. Szerkesztő Violet Otto, ára 1 ft. nálam megrendelőknek bérmentve küldetik.

Hirdetmény.

Alantírt tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, miszerint nálam, folyó évi april hó 21-ik napjától kezdve, kisebb nagyobb mértékben legjobb omóségű ó és újborok legjutányosabb árbán kaphatók Nemes-utezán Antal Dániel ur házában 551 sz. alatt nevezetesen:

- 1 kis üveg óbor — 20 kr.
- 1 kis üveg b. kator — 50 kr.
- 1 bub. ba aszbor — 50 kr.
- 1 nagyobb üveg savanyubor 24 kr.
- 1 köböl újbor — 2 ft. —
- 1 köböl óbor — 5 ft. 50 kr
- 1 köböl borezet — 1 ft. 20 kr

1-5

Both József.

Hirdetmény.

Szövári István nyírmedgyesi lakos be-mutatott állatorvosi oklevelének megyeszertei kihirdetését körölmézvén, mután a pesti magyarkirályi állatgyógyintézet igazgatósága nevezett állatorvos részére kiadott szabályszerű oklevelét a működési jogot Magyar, Horvát, Tót és Erdélyországba megadta, s őt a működésére feljogosított állatorvosok közzé sorozta-, ugyanazért körölmé méltányosnak és jogosnak találattván, a kért hirdetés ezennel elrendeltetik.

Szatmárt, april 15. 1865.

Szatmármege első alispánja Cs. e. h.